

הגרעין תורני-הברתי יבנה

"PINE PES"

עלון סוכות-גיליון מס' 94-עו' תשרי התשע"ב.
העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, גיר גלים, גן יבנה ובאי-מיילים ניתן לראות את כל הגיליונות באתר www.tipot.co.il תפשו אותנו בפייסבוק

מים חיים

שבעת ימים בשנה

הרב צבי מאיר זילברברג

בראש עבודת ההכנה ליו"ט הקדוש, עלינו להכיר ולדעת מה נותן לנו ה' יתברך בכל יו"ט ועד כמה אפשר לפעול בו לכל השנה כולה.

כל יו"ט הוא איבר שהנשמה תלויה בו.

אנו זוכרים להתאסף כעת בימים קדושים אלו, שכתוב מחז"ל הקדושים ומהרבה צדיקים זי"ע שימים אלו מיוחדים ומסוגלים להכנה, שכל אחד יזכה לקבל את הקדושה של כל ההשפעות של היום טוב והמצווה.

וצריך להיזהר מהיצר, כי היצר עושה מזה דבר מורגל, ומנסה להחליש את השמחה וההתלהבות בדבר, באומרו: היתכן שגם ביו"ט זה תלויה כל השנה, וגם יו"ט זה משפיע על כל השנה?

אלא, שכל יו"ט הוא כמו איבר אחר שהנשמה תלויה בו כמו הראש והלב. וכל אחד מבין בעצמו שאין בכך שום סתירה, כי גם הראש חשוב וגם הלב, וגם הריאות, ושה' ישמור ויציל אם אדם רק ירגיש שמשהו מהם אינו כראוי, אזי הוא יבין היטב עד כמה חשוב ונחוץ שיהיה הכל, כל איבר, וכל יו"ט.

שבעת ימים בשנה

צריכים כעת לבקש ולהתחנן מלפני ה' יתברך, שנוזכה לחיות כל רגע של היו"ט מתוך הכרה והרגשה במה שגילו לנו הצדיקים שבעת ימי חג הסוכות הם "שבעת ימים בשנה", שמאירים בתוך כל

לרב סעדיה היקר לנו כל-כך

תודה על ההשקעה הרבה והתמיכה בגרעין. בריאות איתנה וחיים מלאים אושר שנתבשר בחתימה טובה

אוהבים "PINE PES"

העבודה שלנו היא להשריש ולחקוק זאת היטב בדמנו, כי אפילו שכולם יודעים את זה, וכולם מדברים מזה, אבל העיקר רוצה ה' יתברך מכל אחד מאיתנו שיהיה שקוע ומונח בזה, ויחיה עם ההכרה והידיעה הזו, שכל משהו שזוכים לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים ביו"ט הקדוש, וכל משהו שזוכים להוסיף עוד מחשבה, ועד רוצון, ועוד דיבור בעת קיום המצוות הקדושות של היו"ט, הרי זה נותן כוח עצום ומגביה לאין שיעור את כל הקומה שלימה של כל השנה.

בימינו יש זריקות שמכניסות כוח לתוך אדם, ויש זריקות אחרות שמשלימות כל מיני דברים שחסרים לגוף, ובחכמת הרפואה עשה ה' יתברך שיש זריקות שלא צריך לקבל אותם כל יום, אלא די בפעם אחת-ובכל יום יוצא אותו המע הנצרך לגוף ליום אחד. והרי כול העולם הוא רק משל לרוחניות, וזה משל קטן לימים טובים.

כי חג הסוכות הקדוש נכנס בתוכנו ונחקק בנפשנו, ובמשך כל השנה, בכל יום ויום, אנו מקבלים ממנו כוחות עצומים. וכפי מה שיהודי מרבה לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים בכל רגע במשך היו"ט בשמחה ובחיות, כך תהיה לו בעזרת ה' יתברך שנה הרבה יותר גבוהה וטובה.

אז מה? סוכה או גן-עדן? במה הייתם בוחרים? עמוד 2

ילדים, נראה אתכם מוצאים את ההבדלים עמוד 2

חגי מתלבט למה חקלאות? מה רע בטכנולוגיה? עמוד 3

העלון מוקדש לרפואת חברינו: ישראל פרז'י רפאל בן מרים

מלול

מאתלים חג שמח וחתימה טובה!

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בייבי מזוז רח' שבזי 08-9436945

חג הסוכות הלך והתקרב, ובכל העיר ברדיצ'וב אין אפילו אתרוג אחד לקיים בו את המצווה. אין אתרוג לצדיק, רבי לוי יצחק, ואין אתרוג אף לאחד מיהודי העיר. עצוב רבי לוי יצחק וככל שמתקרבים ימי החג, מעמיק צערו. שליחים נפוצו בכל הסביבה. ביקרו בכל השווקים, חיזרו על כל בתי היהודים באזור, ארבו בדרכים, אולי ייתקלו ביהודי הנושא עימו אתרוג לחג הסוכות. המאמצים נשאו פרי. נמצא יהודי שהיה בדרכו לביתו, ובידו, ממש לא ייאמן: אתרוג מהודר. ולא זו בלבד,

סוכה או גן עדן?

ברשותו של היהודי גם לולב, הדסים וערבות. מי היה מעלה על דעתו מציאה מושלמת ונפלאה כזו? בשמחה גדולה ביקשו השליחים מהיהודי למכור להם את האתרוג. הציעו לו מחיר גבוה ומפתה. אולם היהודי מסרב. האתרוג אינו למכירה. שלו הוא. גם הוא יהודי המחוייב בנטילת ארבעת-המינים. לא הועילו הפצרות ותחנונים. השליחים ניסו לבקשו שיואיל לפחות להתעכב בברדיצ'וב ולשהות עימם בימי חג הסוכות, כדי שיוכלו גם בני העיר לברך ולצאת ידי- חובת המצווה בזכות האתרוג היחיד שבידו. היהודי לא ניאות. מתגעגע הוא אל אשתו ואל ילדיו. זה זמן רב שנעדר מביתו ובדעתו לחגוג בחיק משפחתו. אך בני ברדיצ'וב לא ויתרו. במאמץ שיכנוע אחרון התחנונו בפניו: לכל הפחות ייכנס נא אל הצדיק רבי לוי-יצחק. לזאת

נענה היהודי. "זכות גדולה נפלה בחלקך", ניסה הרבי לשכנעו. "כל הקהילה הגדולה תוכל בזכותך לקיים את המצווה החשובה". אך היהודי בשלו: ברצונו לשוב לביתו ולעשות את החג במחיצת בני- משפחתו. כשראה הצדיק שדבר לא יזיזו מדעתו אמר לו: "אם תשאר כאן לחג הסוכות, אני מבטיח לך שתהיה איתי במחיצתי בגן-עדן". להבטחה שכזו אי-אפשר לסרב. הבטחה מפורשת להיות בגן- עדן יחד עם הצדיק רבי לוי-יצחק! היהודי נענה לעיסקאי ונשאר בעיר. מפה-לאוזן עברה הבשורה, וכהרף עין שבה השמחה לשכון בלבבות היהודים המתכוננים לחג הממשמש ובא. אחרי תפילת ערבית, בלילו הראשון של החג, סר היהודי האורח לעבר הסוכה הצמודה לאכסניה בה השתכן. הוא היה במצב-רוח מרומם מאוד. הכבוד הגדול שזכה לו מבני- העיר והמחשבה על גן-עדן המובטח לו סיפקו לו די והותר סיבות להיות שמח. בלב גדוש שמחה עמד להיכנס לסוכה ולקיים את מצוות הישיבה בסוכה. הפתעה מאוד לא נעימה ציפתה לו. בנימוס אך בתקיפות הסביר לו מארחו, כי הכול הוא יכול לתת לו, רק לא לשבת בסוכה. היהודי נדהם. "מה זאת אומרת?!", תמה, "אני רוצה לקיים את מצוות סוכה". אך המארח בשלו: אין הוא יכול לאפשר לו את הכניסה לסוכה. "מארח מוזר", חשב האורח בליבו ופנה לבית השכן. חשב לבקש מהשכנים להתארח בסוכתם. למרבה פליאתו, גם משפחה זו סרבה לפתוח בפניו את דלת סוכתה. תוצאות דומות השיג לתדהמתו הגוברת גם אצל יתר השכנים. אט-אט החל

היהודי להבין שאין אלו סתם מקרים. הרבי, כך מסתבר, ציווה על בני הקהילה שלא יכניסוהו בשום פנים ואופן לסוכה. אך מדוע הוציא הוראה מוזרה כל-כך? !מיואש ומבולבל כיוון פעמיו לעבר בית הצדיק. "האם כך משלמים לי עבור הטובה שעשיתי?!", קבל. "נעתרתי לבקשתכם ונשארת כאן, במקום זר, במשך כל ימי החג במקום בלילות בעיניים עם משפחתי, על-מנת לזכותכם במצווה, ואתם מונעים ממני מצווה חשובה לא פחות, מצוות ישיבה בסוכה?!", "זהו הדין", מרגיעו הרבי. "אם אין אתרוג - אין מברכים עליו. אם אין סוכה, פטורים גם מן החיוב לשבת בה". "אין סוכה?!", דברי הרבי הקפיצו את האיש. "הרי בעיר אלפי סוכות?!", "מה אפשר לעשות?", נענה הרבי באדישות מעושה. "רבי", זעק האיש בעיניים דומעות, "אנא רחם עלי ותן לי לשבת בסוכה. אני מוכן לתת את כל הוני כדי לא להפסיד את המצווה". "אם תוותר על ההבטחה שנתתי לך, בדבר חלקך בגן-עדן, אתן לך מיד לשבת בסוכה", אמר הצדיק בקול שלוו ומתון. היהודי האורח קפא על עמדו כשהוא נבון. מלחמה פנימית קשה התלקחה בליבו. האם יוותר על ההבטחה הנפלאה רק כדי לקיים מצוות סוכה? ואולי כדאי לשלם את המחיר הגבוה, לוותר על הסוכה, כדי לזכות בגן-עדן? והוא החליט. "רבי", אמר בקול בוטח ונחוש. "אני מוותר על הבטחתך. מה בצע לי בגן-עדן אם אינני יכול לחיות כיהודי ולקיים את מצוות סוכה ככל עמנו בגן-ישראל. אנא הנח לי לקיים את מצוות סוכה". וחיך לבבי זרח על פניו של הרבי. "הנך מוזמן לסעוד עמנו בסוכה. ועכשיו אני שב ומבטיחך: מקומך בגן-עדן שמור לך, עמי במחיצתי. לא רציתי שתזכה בגן-עדן רק בזכות חושך המסחרי. רציתי שתהיה ראוי לכך. ועכשיו, כשהוכחת מסירות-נפש על קיום מצווה, הינך ראוי באמת להיות עמי במחיצתי בגן-עדן!"

הלכות סוכה

א. טעם מצוות סוכה הוא כאמור בפסוק 'בסוכות תשבו שבעת ימים... למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים', ואותם סוכות היו ענני הכבוד שהקיפו אותם להגן עליהם משרב ושמש.

(ש"ע או"ח תרכ"ה, א).

ב. היושב בסוכה צריך לכוין לקיום המצווה, וראוי שיכוין גם את טעם המצווה, שהוא זכר ליציאת מצרים וזכר לענני הכבוד. (משנ"ב שם).

החכם אומר
הריני לומד
שתי הלכות
היום ושתי
למחר עד
שאני לומד
את כל התורה
כולה

(ויקרא רבה)

לאושרת כהן
היקרה שלנו!

תודה רבה וישר כוח
על פועלך הרב תמיד!
ועל התרומה הנדיבה
שתזכי תמיד להיות
סאלו הנותנים ולא
המקבלים

אוהבים "Pine Pef"

חקלאות או טכנולוגיה?

בחקלאות כדי להבין את חשיבותה וקדושתה. לכאורה, ייעודו של עם ישראל כעם חקלאי הוא מתמיה. רק החברות הנחשלות והפרימיטיביות הם עמים חקלאיים. עם שעיקר עסקו בתעשייה ומסחר הוא בעל תרבות מפותחת ומתקדמת. אם עם ישראל צריך להיות נס לעמים, כיצד אנו מייעדים לו חברה נחשלת? הרב קוק בעין איה מבאר שהדבר נכון כלפי אומות העולם, אך כלפי עם ישראל זה הפוך. המסחר מכריח אנשים לנוע, ללכת ממקום למקום, לפגוש מקומות ואנשים חדשים. הוא מפגיש תרבויות ורעיונות רחוקות זו מזו ובעצם מפרה את האנושות. לא סתם אנו מחזיקים מאנשים ש"ראו עולם", המסחר עושה את האנשים חכמים יותר.

הוא לא קונה רק מוצרים אלא גם ידע ותרבות. עם חקלאי לעומת זאת, הוא עם שנטוע במקום, אינו שומע מה קורה בחוץ, אינו מתקדם ומשתכלל. מעגל סגור. אורח חיים כזה לא תורם כלל לחברה האנושית. אבל עם ישראל, אין חכמתו ותבונתו מגיעה מההפריה התרבותית הזו. מהמפגש, מהדיאלקט, מהשיח התרבותי. חכמתו ובשורתו של עם ישראל בעולם מגיעה מן השמיים, יונקת מן התורה ואין לה שום צורך בנדידה ובאינטראקציה בין תרבויות. כמובן, "חכמה בגויים תאמין". אבל רק חכמה טכנית, לא תורה. אדרבה, על עם ישראל להימנע מכל מיני התערבויות מיותרות העלולות לגרום לו לסטות מדרכו. עליו להתרכז ב'אמותיו שלו, וזו פריבילגיה שרק החברה החקלאית יכולה להעניק לעצמה. לכן האידיאל הוא "איש תחת גפנו ותחת תאנתו" – גפנו ותאנתו שלו. לא בגלל יהירות אווילית או אגואיסטיות. פשוט כי המוסר והתורה של עם ישראל לא מגיעים מאותו מקור ממנו יונק כל שאר העולם.

לסיכום, אין אנו צריכים לפסול את ההתעסקות בענפים האחרים בכלכלה, אלא להכיר בערך של ענף החקלאות לעומתם. אולי עכשיו, כשנענע את ארבעת המינים לכל עבר, נרגיש פחות

מגוחכים ויותר מחוברים לתורה מן השמיים.

ישראל כמעט ולא עסק בכך. גם בימי בית שני התייעודים ההיסטוריים מראים לנו ששארית עם ישראל עסקו בעיקר בחקלאות והפיצו אותה החוצה לשאר העמים. אם כן, כיצד קרה שהיום במדינת ישראל החקלאות עומדת בשולי המערכת הכלכלית?

כאשר הגלה נבוכדנצר את ישראל, הוא ציוה להשאיר מדלת העם לכורמים וליוגבים. הגמרא בשבת דף ע"א, מסבירה שכורמים הם מלקטי אפרסמון ויוגבים אלו צידי חלזונות. הרב קוק בעין איה מבאר שהמטרה של נבוכדנצר הייתה לנתק לחלוטין את אחיזת עם ישראל בארצו באמצעות שינוי התפיסה הכלכלית והחברתית בעם ישראל. הגלות, על כל רדיפותיה וצרותיה, לא אפשרו לעם ישראל יציבות מספיקה בשביל להתעסק בחקלאות. הם נדדו רבות והוכרחו בכך להפוך לאנשי יריד ומסחר.

כל זה טוב ויפה, אך מי אמר שהמערכת הכלכלית שיש לנו כיום אינה אידיאלית? הרי ההתפתחות הטכנולוגית אפשרה לנו לצמצם את התעסקותנו בעבודת האדמה ולהתפתח רבות בענפים אחרים בכלכלה. מי אמר שלא די לנו לקחת את הרעיונות הסוציו אקונומיים מאחורי מצוות כמו שמיטה ויובל, ולהנחיל אותם על המערכת הכלכלית של ימינו? (אם מצוות החזרת הבתים ביובל נותנת ביטחון כלכלי וקורת גג לכל תושב, נוכל להעתיק זאת לחקיקה בת ימינו, וכן בשאר דברים.) מי אמר שאנחנו צריכים לחזור לחקלאות? הנביאים! "הנה ימים באים נאם ה' וגש חורש בקוצר, ודורך ענבים במושך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תמוגגנה, ושבתני את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם." (עמוס ט', יג-יד). ישנם אזכורים נוספים של מוטיבים חקלאיים בגאולת עם ישראל בנבואותיהם של נביאים נוספים. אנו רואים, שלא רק בעבר החקלאות הייתה אידיאלית אלא אף בעתיד.

אך עדיין, כל זה לא מוכיח לנו שיש לנו אידיאל בלחזור ולשים את החקלאות במרכז המערכת הכלכלית של עם ישראל. עלינו לחדור תחילה אל שורש הרעיון

סוכות. ארבעת המינים. סכך. חג האסיף. הרחובות מלאים בעלים נטושים מהבססות של ארבעת המינים, והשלכת אף היא תורמת את חלקה. כל החג הזה אומר "טבע". ובכלל, אם נסתכל על הרגלים האחרים, נראה שהמוטיבים החקלאיים נמצאים בכל מקום. הקציר והביכורים בשבועות, העומר בפסח. ואם נצא לרגע ממעגל השנה נבחין, שמצוות רבות, כלכליות וחברתיות באות לידי ביטוי בעיקר בענף החקלאות. מתוך כך עולה השאלה: האם התורה רצתה להנחיל סדרים כלכליים וחברתיים, והיא עשתה זאת בשפה האקונומית שהייתה מוכרת אז, או שמא יש בחקלאות ובעבודת האדמה ישנה מטרה נשגבת, שיש לנו את היכולת לממש רק דרכה? האם כחברה אידיאלית עלינו רק לקחת את הרעיונות והשליך אותם על אורח החיים המודרני, או שעלינו לחזור ולעסוק דווקא בעבודת האדמה הקדושה עליה אנו יושבים?

נראה שעוד מימי קדם, עם ישראל היה עם חקלאי בעיקרו. אמנם זאת לא ראייה, כיון שבימי קדם, כל העולם היה חקלאי בעיקרו. אלא, שגם כאשר התחילה התפתחות של מסחר ותעשייה באומות העולם במרוצת הדורות, עם ישראל נשאר להיות עם חקלאי בארצו.

כל התפיסה הכלכלית והחברתית של עם ישראל סבבה סביב עבודת האדמה. אם זה במצוות השמיטה, היובל, הביכורים, הלקט, הפאה וכו'. המהר"ץ חיות כתב: "וכל עיקר תורת משה באה, רק להחזיק אותנו בהתנהגות אבותינו, להרחיק ממסחר וקניין, ואסור להם על פי ה' לקיחת ונתינת הריבית ונשך אוכל, אשר המסחר לא יתכן בלעדיהם." במקביל לכך שהתורה שמה דגש על עבודת האדמה, היא גם שוללת מאיתנו את היכולת לעסוק בענפים כלכליים אחרים. כל המסחר, הבורסה, הבנקים – הכל מושתת על ריבית. כשהתורה אוסרת את הריבית היא כמעט ולא מאפשרת לעם ישראל לעסוק בו. המיקום של ארץ ישראל הוא אסטרטגי ביותר מבחינה מסחרית, במיוחד בעת הקדומה בא התנועה הייתה מוגבלת. שכנינו הצורים והצידונים היו סוחרים גדולים שעשו חיל במסחרם ובכל זאת עם

הכפלנו את המספרים! בונים קהילה לשם שמים! מבצע 'הוראות הקבע' של 'לשם שמים' ממשיך! תרום כפי יכולתך, והיה שותף במפעל העצום של חיזוק העיר!

לתרומה ופרטים נוספים: רעיה - 050-4531228
ניתן לשלוח לנו מייל עם שם וכתובת ואנו כבר נדאג שגיע אליכם עופס

בית מדרש ערב- מגזון
פעילויות חברתיות-
שיעורי תורה לילדים-
שבתות קהילה- עלון
תורני- חלוקת מצרכי
מזון לפני הגים-ערבי
נשים- סדנאות משפחה
בנושאי: כלכלה, זוגיות,
חינוך ילדים וכו' - כנס
התעוררות וחיזוק
במהלך כל השנה-
פעילויות להעמקת
זהות יהודית בעיר

בית מדרש ערב- מגזון
פעילויות חברתיות-
שיעורי תורה לילדים-
שבתות קהילה- עלון
תורני- חלוקת מצרכי
מזון לפני הגים-ערבי
נשים- סדנאות משפחה
בנושאי: כלכלה, זוגיות,
חינוך ילדים וכו' - כנס
התעוררות וחיזוק
במהלך כל השנה-
פעילויות להעמקת
זהות יהודית בעיר

"שאחת תורה- יש ישי"ו

ערב חג-

כניסת החג- תיפלת ערבית (בסניף בני-עקיבא)

20:30 הקפות ראשונות (באולם בבית-הכנסת בוכריץ)

יום החג-

6:00 תפילת שחרית (בסניף בני-עקיבא)

ומיד אחרי התיפלה נצא לסיבוב הקפות

בבתי-כנסת ברחבי העיר

צאת החג-

19:00 תצא תהלכה מהמשטרה הישנה

20:00 הקפות שניות ברחבת העירייה

סניף בני עקיבא יבנה ל"כ פעילות שבת

20:30	חבריא ב' כיתות 6-יב	פעולת ערב שבת
16:15	חבריא א' כיתות 6-ג	מפקד

בואו בשמחה!

פרטים נוספים, אצל הקומונרית אוראל 0523-6644-64

העלון יוצא בסיוע
מתפללי בית-הכנסת
'בוכריס'

השיצור לילדים הולך ואתרחב!
כבר אמצוה מ-30 ילדים
לזכרם ללאז בכל שבת ישלש שמי'!!!!

אנו זקוקים
לכ-30 ספרי תהלים (אחידים)
בצלי אותיות גדולות ואירות צנייך
האתאימך לילדים בגילאי א-ג
לאלת השיצור

ניתן להקדיש את הספרים
לרפואה ולהבדיל- לצילוי נשמת
ואנו מבטיחך שתיוקולת של בית-דרכן
יעכל להתפלל על קירכך

תזכו למצלות

לתרואה נא ליצור קשר בטלפון- 050-453-1228

בהשגחת הרבנות יבנה

תבליני א.א.

ת ב ל י נ י א . א

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה,
סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

בס"ד